

„Eu sunt Acel ce sunt”

Liniștit

2

O, Ta-tă, ce ești Tu? Cum ești? Și un-de? Din stânci în stânci, ca Moi-se pe Ho-reb,
O, Ta-tă, ce ești Tu? O con-ști-in-ță a u - nei in - son - da - bi - le pu - teri?
Spre fo-cul din pus-tiu pri-vea pro-fe-tul și se sim-țea a - tâ - ta de mă-runt.

7

în - cerc să urc prin cea-ța ce Te-as-cun-de. Și am a - tâ - tea, Doam-ne, să Te-n-treb.
Tră-iești ca mi - ne? Ești și Tu fi - in - ță Sau ești mai sus de gând și de du - reri?...
Dar când a vrut să-Ți poa-tă și se - cre-tul, Tu i-ai răs-puns: "EU SUNT A-CEL CE SUNT".

11 *Refren*

R.1-2. Ești Tu cu-prins în vre - me și în spa-țiu, când Tu cu-prinzi în Ti - ne În-suți tot?
R.3. „Șa - lom La-hem! EU SUNT! Cel ca-re vi - ne! EU SUNT! Cel răs - tig - nit! Cel din mor-mânt!

15

Poteu în-tin-de către Ti - ne brațul? Vrea să-n-țe-leg a - tâ-tea... Și nu pot. A - min.
Pe Tatăl Meu Îl va cunoaște-ori-ci-ne. Mi-a dat pu-te-rea-n cer și pe pământ”